

Basın Açıklaması

Büyük Mısır Müzesi'nde Kur'an Okumak: Allah'ı Anmak Suç, Batıl Serbest!

Mısır Büyük Müzesi içinde Firavun hakkındaki ayetleri okuyan bir gencin gözaltına alınması, geniş yankı uyandırdı. Resmî din kurumlarına mensup bazı kimselerin çıkıp gencin bu davranışı kınamaları ve bunu “Kur'an'a karşı edepsizlik” ve “tehlikeli bir ima” olarak nitelemeleri, tartışmanın fitili daha da alevlendirdi! Basit gibi görünen bu olay, aslında günümüz toplumunu yöneten düşünce ve değerler sisteminin ne kadar çürümüş olduğunu apaçık gösteriyor. Bu hadise, seküler rejimlerin, insanları yargılarken nasıl bir çifte standart uyguladığını da ifşa ediyor.

Aslında bu müzedeki olaydan önce, Mısır'daki mevcut seküler sistem, diniyle, inancıyla ve köklü İslam tarihiyle gurur duyan bu Müslüman ülkeyi kimliğinden dönüştürme projesine başlamıştı. Bunu, bazen kokuşmuş Arapçılık safasatısıyla, bazen çürümüş vatanseverlik yalanıyla, bazen de o müşrik Firavun putperestliği ile yaptı. Bütün bunlar, bu topraklara, bu halka ve onların sarsılmaz akidesine, tarihine ve İslami duruşuna karşı açılmış topyekûn bir savaştır! Bu nedenle, rejimin borazanlarının, müzedeki o genci Kur'an okuduğu için kınaması hiç de şaşırtıcı değildir. Zira onlar zaten Kuran'a savaş açmış durumdalar, ayetlerini silmenin ve Firavun döneminin şirk unsurlarını parlatmanın gayreti içerisinde.

Kur'an okumak çok büyük bir ibadettir. Bir Müslüman, onu nerede ve ne zaman okursa okusun, bu ibadeti için sevap kazanır. Allah *Subhânehü ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

“O hâlde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun.” [Müzzemmil 20] Allah, Kur'an okumayı belli bir yerle veya belli bir zamanla sınırlamamıştır. Evde, yolda, çarşıda, iş yerinde, kısacası Allah'ı anmanın yasak olmadığı temiz olan her yerde Kur'an okumak caizdir. Hatta, insanların genellikle gaflet içinde olduğu yerlerde Allah'ı anmanın çok büyük bir fazileti vardır. Hal böyleyken, İslami açıdan herhangi bir şirk unsuru barındırmayan, maddi veya manevi bir pislik içermeyen ve içinde aleni bir günahın işlenmediği bir mekân olan müzede Kur'an okunması nasıl kınanabilir?

O ayetleri okumanın ‘edepsizlik’ ya da ‘tehlikeli bir mesaj’ olduğunu söylemek, en hafif tabiriyle hem dini açıdan hem de mantıki açıdan saçmalaktır. Kur'an bir hidayet rehberidir; Allah onu, insanlar her zaman ve her mekânda okusunlar ve üzerinde derinlemesine düşünsünler diye indirmiştir. Hiç kimsenin Kur'an okumayı engellemeye veya bu eylemi sadece camilerle ya da resmi törenlerle sınırlandırmaya hakkı yoktur. Hatta müzede olduğu gibi bu okuma, vaktiyle zorbalık yapmış kralların tarihinin sergilendiği bir mekânda Allah'ın ayetlerini hatırlatmak anlamına gelir. Bu, Kur'an'ın öğüt verme ve ibret alma amacına tamamen uygun, dinen meşru bir hatırlatmadır. Allah *Subhânehü ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

“Andolsun ki onların kıssalarında akıl sahipleri için ibret vardır.” [Yusuf 111] Şimdi sormak lazım, ibret almak haram mı, Allah'ı anmak şüpheli bir davranış mı, Kur'an okumak ise sakıncalı bir eylem mi? Öyle mi?

İşin daha da acı tarafı, müzede Kur'an okuyan genci kınayanlar, aynı yerde konserler verildiğinde, danslar edildiğinde, heykeller sergilendiğinde veya içi boş sözlerle dolu şarkılar söylendiğinde neden susuyorlar? O zaman biri çıkıp neden ‘bu, tarihe saygısızlık!’ veya ‘Mirasa hakaret!’ demedi ya da diyemedi? Ama Allah'ın ayetlerini duyduklarında, hemen rahatsız oluyorlar, göğüsleri daralıyor, ayetleri okuyan kişiyi siyasi göndermeler yapmak ve art niyetli olmakla suçluyorlar! Bu durum, sorunun tilavet eyleminde değil, zihinlerin Kur'an'a yönelik tutumunda yattığını gösteriyor. Sekülerliğe alışmış kalpler, dinin kamusal alandaki varlığına, ancak resmi izin ve devletin yönlendirmesiyle olduğu sürece tahammül edebilmektedir.

Dillerinden düşürmedikleri kişisel özgürlük ise, Müslüman dinine bağlılık gösterdiği bir anda buhar olup gitmektedir. Eğer o genç orada durup şarkı söyleseydi, gitar çalsaydı veya uygarlık adına fotoğraf çekseydi, kimsenin gıkı çıkmazdı. Hatta sanatsal ifade deyip alkışlardı. Ancak Kur'an okuması, onlara göre mekânın kutsiyetine bir tecavüz olarak addedildi! Aynı mekânda zikrin yasaklanıp, boş eğlencenin serbest bırakılmasından daha büyük bir çelişki ne olabilir?! İşte günümüz çürümüş sistemlerinin gerçek yüzünü ifşa eden o çifte standart tam olarak da budur. Bu seküler sistemlere göre insanın, Yüce Allah'a teslimiyetini göstermesi dışında dilediği her şeyi yapması makbuldür.

Ayrıca, müzeyi ‘şirk yuvası’ olarak nitelendirmek ya da orada Firavun kıssasını okumanın ‘saygısızlık’ olduğunu iddia etmek, zorlama bir yorumdan ibarettir. Müze bir tapınak değildir, kimse orada puta tapmaz. Orası sadece tarihi bir sergi yeridir. Burası bir Müslümanın tarihteki zorbaların ve tağutların sonunu hatırlamasına engel bir yer değildir.

Allah'ın yaratılıştaki kanunlarını ve akıbetleri hatırlatmak bir saygısızlık değil, tam aksine ilahi tebliğin bir parçasıdır. Çünkü Allah, Kur'an kıssalarını sadece camilere veya derslere has kılmamış, tüm insanlar için bir ibret kılmıştır. Hatta müzede yapılan bu okuma, Firavun tarihini ve kalıntılarını yüceltenlere ve kutsayanlara bir cevap niteliğindedir. Bu okuma onlara, geçmişteki zorbarların nasıl boğulduğunu, mülkün ve egemenliğin tek sahibinin, ortağı olmayan Allah olduğunu hatırlatmaktadır.

Tarihe baktığımızda Selef'in Kur'an okumayı belirli yerlerle sınırladığına dair hiçbir bilgi yoktur. Tam aksine onlar, savaş meydanlarında, yolculukta ve çarşı-pazarda, kısacası her durumda Kur'an okurlardı. İbn Mesud *RadıyAllahu Anh* şöyle demiştir: “Kur'an ehli olan birinin, gece insanlar uyurken uyanık olması; gündüz halk yiyip içerken oruç tutması; onlar gülüp eğlenirken vakarlı olması; başkaları kibirlenirken tevazu sahibi olması gerekir.” Bir mekânın kutsallığı kendinden gelmez; o mekân ancak içinde Allah'ın anılmasıyla kutsallık kazanır. Müze gibi dinen hiçbir sakıncası olmayan mubah bir yerde Kur'an okumayı yasaklayanlar, hiçbir dini delile dayanmadan meşru bir ibadeti yasaklamış sayılırlar. Bu, insanın yetkisinde olmayan bir alanda keyfi bir hüküm vermek anlamına gelir.

Bu olay, münferit bir olay değil; tam aksine, dini sadece cami köşelerine ve ritüellere hapsedmek isteyen bir zihniyet ile İslam'ı hayatın her alanında yaşanan bir hayat sistemi olarak gören bir zihniyet arasındaki mücadelenin bir yansımasıdır. Bugün müzede Firavun kıssasının okunmasını kınayanlar, aslında medeniyet ve dini tarafsızlık bahanesiyle toplumsal hayatı Şeriatın hükümlerinden arındırmayı savunanların ta kendileridir. Böylece, hevanın otoritesi, Allah'ın otoritesi yerine konulmakta; özgürlükler batıla hizmet ettiğinde kutsanmakta, hakikati dile getirdiğinde ise bastırılmaktadır.

Dinini her yerde göstermesi ve gücü yettiğinde insanlara Rablerinin sözlerini hatırlatması Müslümanın hakkıdır ve hatta görevidir. Kur'an, hayattan koparılabilecek veya resmî törenlere hapsedilecek bir 'müze eseri' değildir! O, Allah'ın kullarına yol gösteren bir Nur'dur. Kim ki Kur'an ayetlerini duymaktan rahatsız oluyor, göğsü daralıyorsa, bilsin ki sorun okuyanda değil, kendi kalbindedir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ **“Allah, tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların içlerine sıkıntı basar. Ama Allah'tan başkası anıldığı zaman hemen yüzleri güler.”** [Zümer 45]

Bu yüzden aslında olması gereken, o mekânda Kur'an okuyan kişiyi tutuklamak değil, onurlandırmaktır! Ve böyle bir yasağı meşrulaştıranlar değil, Allah'ı anmayı engelleyenler kınanmalıdır! Çünkü bir Müslüman, Kur'an okuma âdabına uyduğu sürece Allah'ın kitabını dilediği yerde okuyabilir. Edep veya hassasiyet bahaneleriyle Kur'an'ı kamusal alandan silmeye çalışanlar, aslında edebi falan değil, İslam, cami duvarlarını aşır hayata karıştığı anda kuduran sekülerizmi savunmaktadırlar!

Sonuç olarak, zorbarlar, İslam ümmetine sahte bir kimlik biçmeye ve onu inancından ve uygarlığından koparmaya ne kadar uğraşırlarsa uğraşınsınlar, Allah'ın kanunlarını değiştiremezler ve Allah'ın, egemenliğin mümin kullarına ait olacağı yönündeki vaadini engelleyemezler. Onlar istemese de, kalpleri kahrından yansa da, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet yakında kurulacaktır. Allah'tan bizleri o Hilafet'in askerlerinden ve tanıklarından eylemesini niyaz ediyoruz.

إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ **“Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona vâris kılar. Sonuç sakınanlarındır.”** [Araf 128]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Mısır Vilâyeti

Medya Bürosu

Adres: 31 el-Cela Caddesi, Kahire | Tel: (+20) 22 738076- 511 985 7010 | E-Mail:

hizb.ut.tahrir.eg.gmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.hizb.net | www.turkiyevilayeti.com